

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/110/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010179
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6720010179.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. novembra 2023, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Luptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/37/2020 zo dňa 31. 5. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/37/2020 zo dňa 31. 5. 2023, bol obž. A. B. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

obvinený A. B. ako osoba v zmysle ustanovení § 127 odsek 4, odsek 5 Trestného zákona a § 116 Občianskeho zákonníka blízka osobe poškodenej C. D. nar. XX.XX.XXXX, žijúcej s ním vo faktickom partnerskom vzťahu v meste Detva, okres E., v mieste svojho bydliska v byte na X. poschodí obytného domu na ulici F. G. H. XXX/X a tiež v mieste jej trvalého bydliska v byte v obytnom dome na ulici F. G. H. XXX/X, prevažne v stave po spoločnej predchádzajúcej konzumácii alkoholu a prevažne v priestoroch obydli, ale aj inde v čase od mesiaca január 2016 do 7. júla 2018 opakovane a dlhodobo spôsobil psychické a fyzické utrpenie, ako aj osobné príkorie poškodenej C. D. tým, že s rôznymi časovými intervalmi opakovania, s rôznou intenzitou konania a rôznym spôsobom sa dopúšťal vedomého, cieleného, postupne sa stupňujúceho hrubého, bezohľadného a agresívneho správania sa a zaobchádzania s C. D., postupne vyúsťujúceho z jej prvotného verbálneho napádania a osočovania vo forme urážok, posmeškov, vulgárnych nadávok a ponižovania až do jej fyzického napádania tak, že ju strkal, sotil, namykával, rukami aj nohami naznačoval, smeroval útok a niekedy ju aj zasiahol do rôznych častí tela, šťuchal ju pästami rúk bolestivo do rebier, robil jej schválnosti, vykrúcal jej obidve ruky za chrbát až pokiaľ mu nepovedala že ju to bolí, alebo pokiaľ nepočul že v nej „niečo chruplo“, čo prerastalo do postupne stupňujúceho sa fyzického útočenia voči jej telesnej integrite, spôsobovania jej stavu fyzickej bolesti, psychických útrap a traumatického prežívania jeho agresie a útokov voči jej osobe a takto jej opakovane spôsobil aj rôzne drobnejšie poranenia /modriny/ bez potreby ich lekárskeho ošetrovania a tiež v dôsledku jeho násilného konania C. D. utrpela aj zranenia závažnejšie, vyžadujúce si aj následné odborné lekárske ošetrovania a to predovšetkým

- v mesiaci január 2016 malú tržnú ranku v oblasti koreňa nosa s krvácaním bez potreby šitia s dobou liečenia 6 dní,
- v mesiaci december 2017 diagnostikovanú zlomeninu IX rebra vľavo a diagnostikovanú, ale znalecky nepotvrdenú, zlomeninu VIII rebra vľavo s dobou liečenia 35 dní,
- v mesiaci marec 2018 zlomeninu ľavej kľúčnej kosti s posunom úlomkov s dobou liečenia 70 dní a
- dňa 07. 07. 2018 v čase okolo 12.00 h po spoločnej konzumácii alkoholu v pohostinskom zariadení zvanom I. na ulici J. H. X K. E. po tom, ako došlo ku konfliktu A. B. s iným zákazníkom pri pulte

pohostinského zariadenia, ktorému chcela C. D. stojaca za ním zabrániť, túto rukou smerom dozadu odsotil, v dôsledku čoho stratila rovnováhu a spadla popri pulte na zem, po čom pohybujúc sa dozadu stúpil nohou do oblasti bedra tam ležiacej poškodenej a následne spadol celou váhou svojho tela na ležiacu poškodenú, čím poškodenej C. D. spôsobil zlomeninu dolného ramena sedacej kosti vpravo s posunom úlomkov, zlomeninu zadnej časti horného ramena sedacej kosti vpravo so zasahovaním do prednodolnej časti kĺbovej jamky bez propagácie do kĺbovej štrbiny, diskrétnu zlomeninu kôry /okostnice/ prednej hrany krížovej kosti a krížovej kosti vpravo v strednej časti v blízkosti štrbiny s dobou liečenia 84 dní, ktoré zranenie si vyžiadalo okamžité lekárske ošetrenie a hospitalizáciu v nemocničnom zariadení.

Za túto trestnú činnosť ho okresný súd odsúdil podľa § 208 ods. 3 Tr. zákona s použitím 38 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d), § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a obžalovanému uložil mu probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému určil skúšobnú dobu vo výmere 5 rokov. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona, § 51 ods. 3 písm. b/, písm. f) Tr. zákona súd obžalovanému uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a zákaze kontaktu s poškodenou C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/X, XXX XX E. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a podľa § 51 ods. 4 písm. a), písm. d) Tr. zákona mu uložil povinnosť nepriblížiť sa k poškodenej C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/X, XXX XX E. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a zdržiavať sa v blízkosti jej obydla a povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenej C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/X, XXX XX E. škodu titulom bolestného vo výške 4.669,-Eur a podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu titulom náhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 1.488,78 Eur.

Na hlavnom pojednávaní, kde okresný súd vyhlásil tento rozsudok, bol prítomný prokurátor, obhajca a obžalovaný prítomný nebol. V práve vyjadriť sa k tomu, či podávajú alebo nepodávajú odvolanie, tak prokurátor, aj obhajca obžalovaného uviedli, že si ponechávajú zákonom stanovenú lehotu na rozmyslenie, či odvolanie podajú alebo nie. Následne na to dňa 15.06.2023, teda v posledný deň lehoty, podal za obžalovaného A. B. odvolanie jeho zvolený obhajca. Toto odvolanie následne po písomne doručenom vyhotovení rozsudku aj odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s tým, že súd konštatoval, že poškodená C. D. je jeho blízkou osobou, keďže mali žiť vo faktickom partnerskom vzťahu. Takýto slovný výraz však zákon nepozná a preto nemalo byť kvalifikované ich vzájomné spolužitie ako blízka osoba, pretože bola iba jeho osobnou priateľkou. Poškodená C. D. nebola na hlavnom pojednávaní potom ani podľa obhajoby vypočutá v súlade s Trestným poriadkom, nakoľko na hlavnom pojednávaní bol najprv prehratý audiovizuálny záznam jej výpovede a následne bol vykonaný jej doplňujúci výsluch.

Ďalej okresnému súdu obhajca za obžalovaného vytýkal, že síce okresný súd konštatuje, že zo spáchania skutku ho usvedčuje poškodená D., ktorá opísala ich spolužitie a to ako sa mal voči nej dopúšťať násilia, avšak o pravdivosti jej výpovede mali svedčiť len výpovede jej matky A. B. a sestry F. I., pričom tieto svedkyne sú nepriame svedkyne, nikdy neboli prítomné pri údajnom verbálnom a fyzickom násilí voči poškodenej. Preto považuje za nesprávne, nelogické a neudržateľné, aby výpoveď určitého svedka bola verifikovaná výpoveďami nepriamych svedkov.

Chcel by zdôrazniť, že dôveryhodnosť výpovede poškodenej bola spochybnená inými dôkazmi, najmä závermi znalca z oblasti zdravotníctva A. L., kedy tento opakovane poukazoval na to, že zranenia, ktoré mal spôsobiť poškodenej, nemohli vzniknúť tým spôsobom, ako poškodená opisovala. Znalec opakovane poukázal na to, že zlomenina nosa nemohla vzniknúť fackou, zlomenina kľúčnej kosti nemohla vzniknúť vykrúcaním a zlomenina rebier nemohla vzniknúť úderom päste. Znalec opakovane počas konania uviedol, že sa skôr prikláňa k mechanizmu vzniku zranení, ktoré tam uviedol obžalovaný.

Pokiaľ ide o posledný útok, ktorého sa mal voči poškodenej obžalovaný dopustiť v pohostinstve I., okrem záverov znaleckého posudku a vykonanej rekonštrukcie, ktoré akýkoľvek útok vylučujú, je potrebné poukázať aj na výpoveď svedkyne D., ktorá v prípravnom konaní detailne opísala celý incident.

Preto je toho názoru, že rozsudok trpí nezrozumiteľnosťou a nesprávnosťou skutkových zistení. Poukázal na to, že pokiaľ vyplývajú pochybnosti o priebehu skutkového deja, resp. o mechanizmu vzniku poranení, tieto pochybnosti je potrebné vyhodnotiť v jeho prospech a to v zásade in dubio pro reo. To, že u poškodenej dochádzalo ku vzniku zranení vlastným pričinením, je zrejme aj z výpovede svedka C. M..

Taktiež obžalovaný nesúhlasí s ani s posudkom A. J., znalkyne z odboru zdravotníctva, psychiatria, ktorý súd považuje za usvedčujúci dôkaz, pretože podľa názoru obžalovaného znalkyňa si domýšľala skutkový stav, prikláňala sa k výpovedi poškodenej a neakceptovala verziu skutkového deja, aký poskytoval obžalovaný. V súvislosti s tým poukazuje aj na to, že znalkyňa ignorovala existujúce dôkazy, keď tvrdila, že bol obžalovaný voči poškodenej opätovne agresívny, hoci to vylúčila aj svedkyňa D. ku skutku zo 7.7.2018.

Preto je podľa neho potom neudržateľné, aby ho súd uznal vinným zo spôsobovania fyzického utrpenia poškodenej pokiaľ bol vylúčený spôsob vzniku zranení tak, ako to tvrdila obžaloba, resp. poškodená a vzhľadom na nepreukázanie vzniku zranení poškodenej, ktoré tvrdí obžaloba, je predčasný nedôvodný aj výrok o povinnosti nahradiť spôsobenú škodu menovanej, resp. aj všeobecnej zdravotnej poisťovni.

Z uvedeného dôvodu preto požiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen v celom rozsahu a buď rozhodol tak, že sám obžalovaného spod obžaloby oslobodí alebo v opačnom prípade po zrušení tohto rozsudku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici potom vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa samotný obžalovaný nedostavil, prítomný bol jeho obhajca, ktorý zároveň predložil aj prehlásenie o tom, že súhlasí, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v neprítomnosti obžalovaného.

Krajská prokurátorka v konečnom návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho smeroch za zákonný a správny a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Prítomný obhajca obžalovaného uviedol v konečnom návrhu, že v celom rozsahu sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, dáva do pozornosti súdu, že pokiaľ je spochybnený mechanizmus vzniku poranení, nemal by byť obžalovaný zaviazaný k náhrade škody, pričom samotný znalec L. spôsob poranení spochybnil. Medzi obžalovaným a poškodenou bolo plné konfliktov, napriek tomu sa poškodená vždy k obžalovanému vracala, preto aj tá intenzita týrania je pochybná a v zmysle ich záverov odvolania sa v celom rozsahu domáha, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, eventuálne, aby bol rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie a to v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Je zrejme, že okresný súd mal tendenciu vypočítať znalca L. ku všetkým zraneniam, ktoré mala poškodená utrpieť, ale práve vzhľadom k tomu, že samotný znalec utrpel zranenia a v dôsledku týchto sa nemohol zúčastňovať viacerých hlavných pojednávaní, hodnotenie týchto zranení urobil súd sám, aj vzhľadom k tomu, že takúto povinnosť má a znalec tieto dôkazy aj tak hodnotiť nemôže.

Preto je zrejme, že v odôvodnení napadnutého rozsudku Okresný súd Zvolen v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové

zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval, keď jednotlivé dôkazy hodnotil.

Tu musí krajský súd konštatovať, že okresný súd vyložil logicky a jednoznačne presvedčivo, prečo neuveril obrane obžalovaného, že sa voči poškodenej nedopúšťal násilia, samotná poškodená nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní konzistentne vypovedala o tom, kedy a za akých okolností sa na nej obžalovaný dopúšťal trestnej činnosti, akým spôsobom, popísala aj dôvod, prečo sa vždy k nemu vrátila a preto okresný súd správne konštatoval, že nie dôvod takejto výpovede poškodenej neveriť.

Pokiaľ obhajca obžalovaného v písomnom odvolaní namieta spôsob vykonania výsluchu poškodenej na hlavnom pojednávaní, tu je nutné uviesť, že na hlavnom pojednávaní, kde bola poškodená vypočúvaná, samotný obžalovaný prítomný bol. Nič nenamietal voči tomu, keď sudkyňa rozhodla, že pred samotným výsluchom poškodenej bude vykonané prehratie záznamu jej výsluchu z prípravného konania, sedel v pojednávacej miestnosti, tento postup nenamietal a preto odvolací súd nerozumie tomu, prečo zrazu s odstupom niekoľkých mesiacov po vykonaní takéhoto dôkazu túto skutočnosť spochybňuje. Taktiež obhajca obžalovaného bol prítomný pri následnom výsluchu poškodenej na ďalšom hlavnom pojednávaní, kedy k prehratému videozáznamu vypovedala a ani zo zápisnice z tohto úkonu nie je zrejmé, že by obhajca s takýmto postupom nesúhlasil, že by ho namietal a že by nejakým spôsobom intervenoval, aby takto súd nepostupoval. Z tohto dôvodu preto krajský súd tento odvolací argument obhajoby neakceptoval a nemohol sa s ním ani stotožniť.

Pokiaľ obžalovaný namieta tú skutočnosť, že poškodená nebola jeho blízka osoba, okresný súd logicky a presvedčivo vysvetlil, prečo dospel k záveru, že postavenie obžalovaného a poškodenej možno kvalifikovať ako partnerský vzťah, teda že išlo o blízku osobu obžalovaného, čo vyplýva z toho, že fakticky spolu žili takmer 10 rokov a skutočnosť, že poškodená odišla od obžalovaného a potom sa naspäť vrátila, neznamená, že by takýto vzťah bol týmto prerušený.

V neposlednom rade taktiež krajský súd sa nemohol stotožniť s námietkou obžalovaného, že zranenia, ktoré poškodená utrpela, si spôsobila sama. Znalec ani raz nepovedal, že je vylúčené, aby takýmto spôsobom ako poškodená uvádzala, teda, že ju bil obžalovaný, jej tieto zranenia neboli spôsobené, teda že by ju mal obžalovaný udierať päťami do hrudníka, prípadne dať jej facku alebo vykrúcaním jej zlomiť kľúčnu kosť, ale povedal, že je možné sa stotožniť aj s verziou obžalovaného. V tomto smere preto krajský súd obranu obžalovaného neakceptoval. Jediný prípad, ktorý stojí za uváženie, je prípad ublíženia na zdraví v pohostinstve I. dňa 07.07.2018, kedy aj krajskému súdu nie je celkom jednoznačne zrejmé, či obžalovaný dupol na ležiacu poškodenú alebo len na ňu padol, keď sa cúvajúc dozadu na ňu narazil, ale samotná skutočnosť fakticky nemá zásadný vplyv na posúdenie konania obžalovaného, nemá ani vplyv na uložený trest a preto krajský súd túto skutočnosť vyhodnotil tak, že v rámci stability súdnych rozhodnutí tieto okolnosti ďalej už neskúmal. V neposlednom rade pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, krajský súd musí konštatovať, že trest, ktorý mu okresný súd uložil, je veľmi mierny, vzhľadom na okolnosti, za ktorých sa obžalovaný trestnej činnosti dopúšťal, bol mu uložený len podmienený trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou a probačným dohľadom, takýto trest je v podstate mierny proti tomu, aký trest mu hrozil, ale krajský súd v tomto smere nemohol urobiť žiadne opatrenia, keďže voči napadnutému rozsudku prokurátor odvolanie nepodal a tým pádom sa obžalovaný nemohol dostať do horšieho stavu, ako potom čo bol napadnutý rozsudok vyhlásený.

Výrok o náhrade škody zodpovedá vykonaným dôkazom, obžalovaný bol uznaný vinným z trestnej činnosti a preto je aj povinný poškodeným stranám spôsobenú škodu nahradiť tak, ako to konštatoval v napadnutom rozsudku prvostupňový súd.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd si v celom rozsahu osvojil prvostupňové rozhodnutie, v podrobnostiach naň odkazuje a konštatuje, že dôvody odvolania považoval za nedôvodné a potom ich postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.